

● **"מפא"י רבתי" עשויה לקום עוד לפני הבחירות לכנסת החמישית.** התפתחויות חדשות בקרב השמאל נתנו חיפה חדשה לתוכנית

בגוריון ל"איחוד תנועת הפועלים".

● **כשלב ראשון, תקום בקרוב מסגרת משותפת למפא"י, אהודות העבודה ומפ"ם.** מסגרת זו, שתהווה מעין פדרציה לשיחוף פעולה קבוע, נועדה מראש לסלול את הדרך למינוח מלא.

● **המשולש העיקרי לרעיון זה סודק כאשר החליטו ראשי אהודות העבודה שלא יעמדו עוד על הרישעה שגם מפ"ם ייחבת להיכנס לאיחוד,** וכי יחייבו גם איחוד שיכלול רק את מפא"י ואת אהודות העבודה. הדוחף העיקרי בכיוון זה הוא ח"כ יגאל אלון, שדרכו הפוליטית חסומה באחדות העבודה הקטנה, והמקשה כי הופעתו במפא"י רבתי —

כמתחרה של משה דיין או כשותף שלו — תפתח בפניו אפשרויות חדשות. שר אהודות העבודה יצחק בן-אהרון ניטרלי, מכיון שהוא משקיע את כל מרצו בניהול משרדו.

● **צפה להיענות גוברת וחולכת של צרפת לחרם הערבי.** אחרי פרשות רינו ואיר-פראנס צפויות פרשות נוספות, כחלק מניסיונה של צרפת להתפייס עם הערבים.

● **הצעת-הפשרה המצרית, לפתרון הסיכסוך הכינערי מביב מעמדה של פלסטין,** שהמלך חוסיין יתבקש לקבלה: מדינות ערב יסכימו לתוכנית-פעולה משותפת, מבלי לקבוע סופית את מעמדה של פלסטין. את המעמד — כמדינה עצמאית, או חלוקתה בין רעים לירדן — יקבעו רק

אחרי יישוב הסיכסוך עם ישראל.

● **היבון לעוד הוצאה קבועה.** אם הינד שכיר, תשלם בעתיד הקרוב 0.6% יותר לביטוח לאומי. אם מעביד הינד, יהיה חלקן בהעלאה 0.9%.

● **המשטרה תתבע את זי כריה גלוסקא לדין בגלל הכרוז שהפיץ לפני הבחירות** נגד ה

רשימה התימנית של משה מקיטן. הרי דעה על כך נמסרה כבר למקיסטן, אחרי שהמשטרה השתכנעה כי גלוסקא עבר עבירה פלילית. המועד המשוער של ה" משפט: אמצע חודש מרס.

● **תשמע על חיסול הסכי סוך בין ליאון יוריס, מחבר "אקסודוס", ומכון ז'בוטינסקי.**

מאת שירזיס טירב לקראו בספרו ל" חיילי האצ"ל בשטח המפורש, כינה אותם "מכבים" בעוד ההגנה מופיעה בשמה, טירב המכון לטפק למפיץ

הסרט תמונות מפעולות האצ"ל. ח"כ חרות נחום לוי, שהתערב בסכסוך, הגיע להסכם עם יוריס, לפיו ישונה שם המכבים בסרט ל"ארגון". ההסכם

הסופי ביניהם ייחם בחודש מרס.

● **תאיהסטודנטים של תנועת-החרות יוציא ירחון קבוע,** בלתי-מיונר על-ידי המפלגה. החלטה על כך כבר התקבלה, בהמלצתו של אברהם דורני. הופעתו עוכבה בגלל מיעוט החומר ששלחו הסטודנטים לדורני, שיערך אישית את העתון.

● **תאי הסטודנטים המפלגתיים עשויים להתנגד להמשך כהונתו של יופי (בנו של הפרופסור ישעיהו) לייבוביץ כיושבי ראש ארגונם.** הסיבה: כל המפלגות טוענות כי לייבוביץ מפלה את תאי הסטודנטים הדתי יבנה לטובה, רוצה לאפשר להם להוציא עתון על חשבון

הסתדרות הסטודנטים.

● **למרות ההודעות כאילו השבתת נסיעת ה"כרמלית" בשבת היא זמנית, אין סיכוי שתופעל כיום זה.** החלטה סופית על כך אושרה בישיבה שקטה של הנהלת הקואליציה העירונית בחיפה.

● **הצעה חדשה לייצור מכונות מסחריות וקטנועים מפלסי טיקינוקשה תוגש בקרוב למשרד-התחבורה.** קבוצת סוכני מכונות וקטנועים מעבדת הצעה לייצורם בארץ, לא תבקש מהממשלה תמיכה כספית ומונופול.

● **מכונות קרוסלי או סטודיובייקר ייוצרו בארץ באופן בלעדי.** מיכאל צור, מנהל משרד המסחר והתעשייה יחתום על הסכם עם אחד משני מפעלים אלה, שירכיבו בארץ את מכונותיהם. שמו של המפעל נשמר עד

עתה בסוד בגלל חשש מפני לשכות החרם הערבי. צפה להכבות שליליות מצד משרד-התחבורה, שצור לא שאל אפילו לעצתו, וממשרד-האוצר, הרגוז על מחירי

השוק הנמוכים שצור הכריז עליהם.

● **אל תופתע אם תשמע בקרוב על העמדתו לדין משמעתי של אחד מקציני החקירות של משטרת ישראל בתל-אביב.** המשטרה מנהלת כיום חקירה בתלונותיהן של כמה יצאניות שהעידו כי הקצין ניצל את מעמדו כדי לבוא במגע אינטימי עמן.

(המשך מעמוד 4)

פעולה עתונאית רק לנושאי רשיונות ממי-שלתיים. הוא היה מעורב בצורה שלילית בכל הפרשות הממאירות של המשטר, החל ב"משפט קסטנר וכלה בבזיונות הממשל הצבאי. הוא לא היה רק כלי-שרת סכני, כלי חיוני במשטר הנאלץ להלביש גם צעדים אנטי-דמוקרטיים ביותר באיציטלה של חוקיות פורמלית. הוא גם היה יוזם והוגה-דעות. לא פעם השמיע בפומבי את דעתו כי לאורח במדינה אין שום זכויות, מלבד אותן המוב"טחות לו במפורש בחוק — דעה הנוגדת את התפיסה הליברלית, לפיה בידי האזרח כל הזכויות פרט לאלו שנלקחו ממנו במפורש על-ידי החוק.

למרות יעילותו, נאמס כהן-הייד זה בהדרגה על אדוניו, כי לרוע מזלו, היה כהן נעדר לחלוטין חוש פוליטי, ורבים מצעדיו נתלו כמשגים פוליטיים קטסטרופליים. מב"קריו, ובראשם העולם הזה, שיכנעו את דעת-הקהל כי כהן הוא איש מסוכן — ומוזה שנתיים הירהרו ראשי המשטר איך להיפטר ממנו בשקט מבלי לעורר את הרושם ש"העולם הזה נחל נצחון נוסף.

● **שר בלת-ירשמי.** בצד כהן-הייד עמד כהן-גייל — היועץ המשפטי בשטחים הלא-פוליטיים. שם נתגלה כהן כאדם בעל תפיסה מתקדמת מאד. הוא התנגד לעונשי-המוות, דאג שכמה מן החוקים הריאקציוניים ביותר

אנטי-קומוניסט שיבר (משמאל) ויודיד נגד הגברת המרכסיסטית

(כגון נגד הוורמרכסואליות והפלות מלאכר-תיזת) לא יופעלו.

במקרים רבים, כאשר שוכנע כהן כי ה"חוק אינו צודק, הפר הוא עצמו את החוק, עזר בשקט לעבריינים להימלט מן העונש שהגיע להם על פי החוק הכתוב, אך לא הגיע להם על פי הצדק האנושי.

בישראל אין היועץ המשפטי פקיד סתם. מעמדו מבוסס על החוק המנדטורי, שהעניק ליועץ-המשפטי סמכויות עצומות, ושלא הכיר שר-משפטים. עם קום מדינת-ישראל אמנם מונה שר-משפטים, אך לא ניתנה לו כמעט שום סמכויות. היועץ-המשפטי הוא למעשה שר בלת-ירשמי, שאינו כפוף לשום אחריות. ואילו שר-המשפטים, הסר-האונגים, חייב לקבל על עצמו את האחריות למעשי היועץ, שאין לו כל שליטה עליו.

לכן היה לכהן כוח עצום לפעול כאוות נפשו — לטובה או לרעה. הוא השתמש ב"סמכות זו — גם לטובה וגם לרעה. הוא החליט לבדו את מי להעמיד לדין — ואת מי לא. הוא יזם חוקים רבים. והוא הכניס את הממשלה כמה פעמים לבוך שהוא עצמו לא ידע איך לצאת ממנו.

● **ג'קיל השופט.** כאשר הוחלט לסלקו מן התפקיד העדין, חשבו ראשי המשטר תחילה להעבירו לכהונה דיפלומטית, אולם שני הצדדים הם הסכימו על מקום מתאים. לאחר מכן צף הרעיון להגדיל את מס' פר השופטים העליונים מ-9 ל-11, כדי לפנות מקום לכהן. אולם השופטים העליונים עצמם התנגדו לכך, מתוך חשש של מתן גושפנקא פוליטית לבית-המשפט.

עם מותו של חשין נפתרה הבעיה. כהן ירש את מקומו, הפך לשופט עליון. הוא יזכה לאותו האימון אשר הציבור הישראלי

● אך לא את מעמדו כשופט מס' 2. ש' הונוקן השבוע לשופט אגרוט.

מוכן להעניקו מראש לכל שופט — מתוך תקווה כי הד"ר ג'קיל, ולא מיסטר הייד, יהיה השופט העליון.

התביעה החייבת לצאת עתה מחוקי המש"פטים הנאורים: לבטל את סמכויותיו המיו"חדות של היועץ המשפטי, להטילם על שר המשפטים, האחראי בפני הכנסת.

דעות

האנטי-קומוניסט הלבן

לדעת ראדיו מוסקבה, ישראל היא מדינה קאפיטליסטית רקובה, וממשלתה היא כלי-שרת בידי האימפריאליזם. עתה זכתה טענה זו לתשובה ניצחת. טען מכתב גלוי, שהגיע לא מכבר לאלפי בתים יהודיים בארצות-הבר"רת: "ישראל היא מדינה קומוניסטית רקובה, וממשלתה היא כלי-שרת בידי הסובייטים. "במים אלה מגייסים אותך שוב ולוחצים עליך לתת כסף לישראל. אתה לא תתן את הכסף לבטחון ישראל, או לעם הישראלי ה"קוק לכך. אתה תתן את הכסף למשטר ה"קומוניסטי-הלבן-המרכסיסטי-הסוציאליסטי של בן-גוריון-גולדה מאיר. אתה נותן כסף בעד בירובידגין בארץ הקודש."

הוסיף המכתב בין השאר: "אתה עורך קבלת-פנים לגולדה מאיר, הגברת המרכסיסטית הראשונה של ישראל... ההסתדרות שלחה אותה בשעתה, יחד עם החבר נמיר, כי שגרירה ישראלית למוסקבה. שם קיבלה שעורים מהחבר סטאלין. כמו טיטו, היה עליה לבנות את הסוציאליזם-מארכסיזם ב"כספי המערב. כל הויכוחים והמריבות במש"פחה המרכסיסטית (מוסקבה, בלגראד, תל-אביב) בשנים האחרונות, בוימו כדי לרמות את המערב... הציר מוסקבה-בלגראד-תל-אביב נועד לשעבד את העולם למרכסיזם-קומוניזם..."

● **אלוהים עזר.** המכתב נשא כותרת ב"עברית, באנגלית ובערבית: "הליגה האנטי-קומוניסטית בישראל". חתם עליה חביב שיבר, מזכיר הליגה. הסיסמה: "תן להם לבנות מארכסיזם בקאפיטאל של קארל מרכס, ולא בקאפיטאל של ווליסטריט!"

על עצמו מעיד שיבר, תחת חתימתו: "נאסרתי בישראל שמונה-עשר פעמים. כש"עזבתיה ב-1958, בדרכי לועידה האנטי-קומוניסטית באמריקה המרכזית, השתול המשטר הקומוניסטי הלבן בישראל, באמצעות קונ"סוליו, לגרש אותי משם. אלוהים היה עמי." אלוהים גם עזר לשיבר להקים בני-יורק משרד של "האינטרנציונל האנטי-קומוניסטי הראשון". כמנהליו הוא קנה לו אחיזה ב"חוגי האנטי-קומוניסטים המקצועיים בארצות-הברית, ערך מסיבות בהשתתפות ניצגני סין הלאומנית וקוריאיה הדרומית, וזכה לתמיכת כמה בעלי שמות. נאומיו האנטי-קומוניסטיים עוזרים לו להתקיים, ואף להשיג מעט פרסומת.

שיבר, שעלה לארץ ב-1939 מפולין, וש"ניסה לשוא להיבחר לכנסת השנייה ב"רשימת החיילים והפועלים", השאיר אחריו סניף ישראלי. בשבוע שעבר פנה סניף זה לארגון בעלי בתי-הקולנוע, דרש להפסיק מיד את הקרנת הסרטים הסובייטיים, המשחיתים את הדור הצעיר. סירובו של הארגון הוכיח שוב עד כמה התבצר הקומוניזם הלבן בישראל.

מפלגות

בגין לעזרת באדר

גליון נייר מודפס שהועבר השבוע ע"ד ליד בחדרו של אברהם דורני, המזכיר הכ"ללי של תנועת החרות, הרגינו את כל הנ"כחים. כי מרכז המפלגה, שמינה את הד"ר יוחנן באדר ואברהם דורני כאחראים ליומון המפלגה, דרש מתכרי ועד-העובדים של ה"עתון לחתום על זכרון-דברים, לסיים את פרשת הקיצוצים והפיטורים בחרות (העוגט הזה 1168).

חברי ועד העובדים — עמנואל כ"ץ, ישעיהו קליינמן, שלמה נקדימון, יצחק שמואלי ויהושע אופיר — נדהמו. כי חברי המערכת, שהוחזרו לעבודה אחרי ג"מ-כ"תבי הפיטורין שנשלחו לכל העובדים, נדרשו למלא גם את מקומם של העתונאים המפוטרים סופית.

הסעיף העיקרי שעורר את התנגדות חברי ועד-העובדים: העתונאים שיוחזרו לעבודה חייבים לכסות גם את המאורעות במושבות, בהן פוטרו הכתבים.

● **יומון או טורי-אופוזיציה?** חברי הועד סרבו לחתום על המסמך שהוגש להם על-ידי באדר ודורני. תחת זאת שלחו מכתב חריף למנחם בגין, ביקשו את עזרתו. היו להם כמה סיבות טובות לחשוב ש'